

l'entrevista a...

Carme Andrés, sarsuelera

La Carme té 56 anys i tot i haver nascut a Baza (Granada) és molletana de cor des de fa 32 anys. És una dona que no passa desapercibuda, ja sigui pel seu cabell, que llueix de color taronja, o per l'ener-

gia que desprèn. Fa 29 anys que treballa d'auxiliar a una coneguda farmàcia del centre i és la coordinadora de la Sarsuela de Mollet.

—És difícil coordinar-se amb l'Ajuntament de Mollet?

“Es podria fer una sarsuela dels EUA, però seria molt trista”

—(Riu) De vegades hem tingut alguna baralleta, però tot s'arregla. Si vas amb bones paraules t'ho acaben arreglant, però la veritat és que sempre hi ha problemes.

—La vida és un gran escenari?

—De vegades la realitat supera la ficció. El teatre et dona moltes coses, sobretot cultura.

—Aquesta setmana la dramàtica realitat als EUA ha superat la ficció, se'n podria fer una sarsuela?

—Les sarsueles estan escrites fa temps, no hi ha sarsuela moderna. Se'n podria fer una, però les sarsueles sempre tenen un episodi còmic i aquesta seria molt trista.

—La gent actua fora l'escenari?

—De vegades dius: “Aquell faria aquell paper molt bé” o “Aquest no ho faria mai” i sempre tens sorpreses. Mai sabem què pot donar de si una persona mentre no t'ho vulgui demostrar.

—Saps cuinar una sarsuela?

—No.

—Quina feina no faries mai?

—De regidora, perquè t'has de plantar moltes vegades. Has de tenir molt de caràcter i jo no en tinc.

—Ets un personatge a l'ombra?

—Sí, una mica sí. A mi no m'agrada estar al davant de tot. Faig una feina molt dura i que no es veu.

Mireia Bonache